

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 12.1.2010

nr. 170 podpis.

Warszawa, dnia 8 stycznia 2010 r.

**MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

J. Kwiatkowski
KANCELARIA
Biuro Prac Senackich
wpłynęło dn. 12.01.10
nr. 232 podpis.

DPS.V.0702-2-30-WW/10

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Janowemu Panu Mowestru,

W odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Eryka Smulewicza na 46. Posiedzeniu Senatu w dniu 17 grudnia 2009 r., przesłane przy piśmie z dnia 22 grudnia 2009 r., znak BPS/DSK-043-2284/09, w sprawie właściwości miejscowej organu przy ubieganiu się o umieszczenie w domu pomocy społecznej osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej, uprzejmie wyjaśniam.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 z późn. zm.) właściwość miejscową gminy ustala się według miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o świadczenie. Pojęcie miejsca zamieszkania definiuje ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.). Zgodnie z art. 25 k.c. miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. Miejscem zamieszkania osoby, w stosunku do której został ustanowiony opiekun prawny (nawet tymczasowo, a sąd nie uregulował tej kwestii w sposób odmienny), zgodnie z art. 27 k.c., w czasie trwania opieki jest miejsce zamieszkania opiekuna.

Ustawa o pomocy społecznej reguluje więc kwestie właściwości gminy w sposób ogólny, odwołujący się do norm i reguł ogólnie funkcjonujących w prawie polskim.

W najbliższym czasie w przedmiotowej tematyce dotyczącej właściwości gmin w postępowaniach z zakresu pomocy społecznej nie planuje się żadnych zmian. Miejsce zamieszkania pojmowane jako miejscowość, w której to osoba przebywa z zamiarem stałego pobytu; w którym najczęściej skoncentrowane są wszystkie podstawowe czynności życiowe danej osoby wydaje się być najlepszym rozwiązaniem dotyczącym wskazania właściwości gminy zobowiązanej do przyznania świadczenia i ponoszenia kosztów jego przyznania. W przypadku osób, dla których został ustanowiony opiekun prawny, o odmiennym od kodeksowego uregulowaniu przedmiotowej kwestii, zdecydować może sąd prowadzący postępowanie.

Chcąc uregulować przedmiotową kwestię w sposób odmienny niż jest to w kodeksie cywilnym, wbrew pozorom, można doprowadzić do jeszcze większych problemów interpretacyjnych, jak również wątpliwości co do kwestii słuszności niektórych rozwiązań. Wprowadzenie powszechnie obowiązujących zasad wydaje się rozwiązaniem najprostszym i tym samym nie powodującym sporów kompetencyjnych i interpretacyjnych. Różnorodność sytuacji życiowych osób ubiegających się o różne świadczenia z pomocy społecznej powoduje, że nie ma w rzeczywistości możliwości takiego dostosowania regulacji prawnej, by zadowolić wszystkie uczestniczące w postępowaniu (formalnie bądź potencjalne) podmioty. Regulacja ustawy o pomocy społecznej ma przede wszystkim na celu dobro osób najbardziej potrzebujących. Ewentualne zmiany w przedmiotowej regulacji muszą być przede wszystkim rozpatrzone pod kątem wpływu na sytuację osób uprawnionych do otrzymania pomocy.

Z szacunkiem

z up
MINISTER
Jarosław Duda
SEKRETARZ STANU